

JEZUS CHRISTUS DEZELFDE

GISTEREN, VANDAAG

EN VOOR EEUWIG

...ernaar, van onze broeder. Ik hoop dat zijn vader en moeder, bij wie we de afgelopen week logeerden, hier waren om deze geweldige boodschap te horen van onze broeder Collins. Hij is hier al zo lang en we dachten dat we hem misschien gewoon aan het werk zouden zetten. Dus, dat is soms een goede zaak, en dus zijn we heel blij om de boodschap.

² Nu, er waren sommige mensen die naar de achterkamer kwamen; waar ze geen ruimte voor hadden, vooraan. En ik vertelde zondag dat er vaak mensen waren die kwamen en, in de samenkomsten, die niet vanuit de stad waren, en ze vragen zich soms af over de samenkomsten: hoe ze hier gehouden worden, dat anders is dan wat het is in de—de andere delen van het land waar we heen gaan voor de diensten. Maar dit is thuis. En in mijn . . .

³ Het is niet dat de mensen hier niet van me houden, dat is verkeerd, ze houden wél van me. En ik heb vele duizenden vrienden door het hele land hier. Maar, zij . . . Thuisgekomen . . .

⁴ Jezus ging eens naar Zijn eigen huis. En toen Hij dat deed, zeiden ze: “Wie is deze kerel? Is dit niet de zoon van de timmerman?” Zeiden: “Wij kennen zijn moeder en wij kennen zijn—zijn—zijn zusters, en zij—zij zijn allemaal hier met ons.” Zeiden: “Wel, wij weten wie dit is.” En zeiden: “Hoe komt het dat hij deze wijsheid heeft en zo?” Zij . . . En Hij verwonderde Zich over hen. “Vanwege hun ongeloof kon Hij niet vele machtige werken doen.”

Toen keerde Hij Zich om en zei dat een dienstknecht, op die manier, in zijn eigen land, onder zijn eigen volk, dat het niet zou werken. En het werkt gewoon niet. Ja.

⁵ Maar af en toe proberen we zo’n soort samenkomst te hebben, om er heen te gaan en een rij te hebben met onderscheiding. En broeder hier vanmorgen nam alleen de plaats in van voor mij te spreken zoals de manager zou doen, om vóór de samenkomsten te spreken. Maar toen werd gedacht dat Billy vandaag in Indianapolis zou zijn; en broeder Woods, een vriend van mij, zou vandaag de gebedskaarten voor ons uitdelen zodat we ze op rechtmatige wijze, de mensen in de rij zouden kunnen houden, want wij verwachten er honderdvijftig of tweehonderd. Billy

ging niet toen hij hoorde dat we in de—de . . . voor de zieken zouden bidden, dus hij kwam langs om gebedskaarten uit te delen en hij . . . er was niemand om voor gebeden te worden, maar ongeveer een paar mensen hier in de rolstoelen enzovoort, en zei dat hij . . . ongeveer tien, twaalf kaarten, zoiets, alles was wat hij kon uitdelen.

⁶ En hoe dat komt, ik weet het niet. Ziet u, het lijkt alsof we het gewoon niet op gang kunnen brengen wanneer we hier in de tabernakel zijn. Echter, de Here heeft hier geweldige dingen voor ons gedaan, en heeft ons grote zegeningen gegeven, en we zijn Hem dankbaar.

En nu om de samenkomst dan voort te zetten, gaan we zo dadelijk proberen voor de zieken te bidden.

⁷ En van deze geweldige, verse zalving, die net in het gebouw is, van de prediking van onze broeder; ik hou van die opmerking toen hij zei dat ze de auto naar een garage hadden gebracht, en ze konden hem niet repareren. Zie? Er zou, wel, u zou geen auto nodig hebben, dus, als u het niet kunt laten repareren. Ze wilden hem een nieuwe verkopen. Wel de—de nieuwe is in orde, maar zolang deze nog goed is, wel, dan houden we deze gewoon.

⁸ Dus, zo is het met *dit*. Zolang God dit lichaam nog kan gebruiken, is het goed voor reparaties. Nu de enige manier om die auto te repareren, zou zijn om hem terug te sturen naar het bedrijf dat hem gemaakt heeft. Dat is de enige manier waarop de auto gerepareerd zou kunnen worden. Als ze het daar niet kunnen repareren, dan kan het bedrijf dat hem maakte er reparaties aan uitvoeren.

⁹ En we zijn heel dankbaar dat de (niet het bedrijf) maar de Here Die dit lichaam heeft gemaakt er nog steeds reparaties aan kan uitvoeren, want Hij haalt gewoon een beetje meer stof uit de aarde en Hij voegt het er gewoon aan toe en dat—dat is het.

¹⁰ Nu, voor het lezen van het Woord, voordat we met de gebedsrij beginnen, ik wil slechts een hoofdstuk lezen, of een gedeelte van een hoofdstuk, van Gods Woord hier, gevonden in het 10e hoofdstuk van Johannes. Ik wil dat u nu heel goed luistert en uzelf even een ogenblik een beetje opfrist, terwijl we lezen.

¹¹ En wees dan echt oprecht; en we gaan beginnen en voor de zieken bidden om te zien wat onze hemelse Vader voor ons zal doen. En het zal nu niet lang duren.

¹² Onthoud nu, het principe ervan, zoals broeder Collins net had gezegd: hij plaatste het niet in een mens, niet in een gave, maar in de Gever, God; Hij is Degene. En alleen door geloof, of u nu *daar*, *hier* of *waar dan ook* bent, het is uw eigen persoonlijke geloof in een volbracht werk (Ziet u?); het moet dat zijn.

¹³ Nu in Johannes het 10e hoofdstuk, en te beginnen bij het 30e vers, wil ik lezen. Luister aandachtig naar de lezing, en pas die

lezing dan toe op dit moment, op dit uur nu; dan blijven we de hele tijd recht op het Woord.

Ik en mijn Vader zijn één.

De Joden dan pakten weer stenen op om Hem te stenigen.

Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele goede werken getoond van mijn Vader; vanwege welk van deze werken stenigt u Mij?

De Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij stenigen U niet vanwege een goed werk, maar vanwege godslastering, en omdat Gij, een mens zijnde, Uzelf God maakt.

Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: gij zijt goden?

Als Hij hen goden noemde, tot wie het woord van God kwam, en de Schriften kunnen niet gebroken worden;

Zegt gij van Hem, Die de Vader heeft geheiligd en in de wereld gezonden: Gij lastert God; omdat Ik gezegd heb: Ik ben de Zoon van God?

Als Ik niet de werken van mijn Vader doe, geloof Mij dan niet;

Maar als Ik ze doe, en al geloof gij Mij niet, geloof dan de werken; opdat gij moogt weten en geloven dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.

¹⁴ Ik zou graag een paar verzen willen toelichten. De mensen van die dag konden niet begrijpen hoe Hij als Mens, God kon zijn: hoe een gewoon Mens, zonder . . . zelfs geen krachtige prediker (de Bijbel zei: “Zijn—Zijn Stem werd niet gehoord in de straten”) en—en “Er was geen schoonheid dat wij Hem begeerd zouden hebben”; Hij kon Zich misschien niet presenteren als een prediker, zoals de opgeleiden en slimmen dat konden; en was slechts een gewoon Mens; ongeleerd; er is geen bewijs dat Hij ooit maar één dag naar school ging, terwijl, ongeleerd volgens de wereld; en toch, hoe deze dingen konden zijn: en Hij zei dat Hij God was, en Hij wás God. En zij begrepen de Schriften niet. Als u opmerkt terwijl we nu lezen, zei Hij: “Ik en mijn Vader zijn *Eén*”; niet *twee*, zij zijn *Eén*. De Joden namen stenen op en wilden Hem doden omdat Hij Zichzelf tot God had gemaakt; een Mens, die God was.

¹⁵ En dit is mij nooit opgevallen tot net kort geleden toen ik het las: Jezus antwoordde hun: “Ik heb u vele goede werken *getoond* van Mijn Vader, niet die Ik *deed*, maar Ik heb ze slechts aan u *getoond* van Mijn Vader.”

¹⁶ God gaf mij het voorrecht u dit werk te tonen. Ik heb het niet zelf geschapen, maar God heeft het mij verteld en heeft mij dit

gegeven om het u te tonen, opdat u zou mogen geloven. God geeft Zijn werken door Zijn dienstknechten om Zijn werken te tonen. Nu, dat is vandaag net zo echt als het toen was, want: “Jezus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.”

*Ik heb u vele goede werken getoond van mijn Vader;
vanwege welk van deze werken stenigt u Mij?*

17 “Vanwege de zieken te genezen? Vanwege het Evangelie te prediken? Vanwege de blinden hun gezichtsvermogen te doen ontvangen? Of vanwege het waarnemen van hun gedachten in het gehoor? Toen de vrouw Mijn kleed aanraakte en Ik niet kon zien wie het was en omkeek en de Vader Mij liet weten wat haar kwaal was, en zij genezen werd: stenigt u Mij daarvoor? Stenigt u Mij vanwege de visioenen die Ik zag toen Ik over het gehoor rondkeek en hun gedachten waarnam? Vanwege welk van die werken stenigt u Mij?” Luister nu!

18 En zij antwoordden hem en zeiden: “Niet vanwege deze goede werken, maar omdat gij godlastert.” Nu, dat is de reden dat we u s- . . . “Omdat Gij, een mens zijnde, Uzelf God maakt.” Nu, let op!

19 Het principe is: God in de mensen. Hoe kon God, Die bovennatuurlijk is, en deze Man zijn? Daar hadden ze nog nooit van gehoord. Maar Jezus opende een poort, een deur, naar het ras van Adam; Hij als de Zoon van God.

20 Luister, Jezus, 24e vers, 34e vers, Jezus antwoordde hen: “Is er niet geschreven in uw wet: *Ik . . .*?” Nu, hier Hijzelf als de Zoon van God, maar zei: “*Ik heb gezegd.*” Ziet u het persoonlijk voornaamwoord erin? “*Ik heb gezegd: gij zijt goden. Gij zijt zelf goden. Is er geschreven in uw wet dat Ik heb gezegd: gij zijt goden? Als Hij . . .*” Weer terug naar God. Ze konden het niet begrijpen: de ene keer was het God Die sprak, de volgende keer was het Jezus Die sprak; en Hij was als het ware een dubbele persoonlijkheid.

21 De discipelen zeiden eens, nadat, in Johannes het 17e hoofdstuk geloof ik, Jezus Die het hun uitlegde: zij zeiden: “Zie, nu spreekt Gij openlijk. Nu weten wij dat U van God komt en niemand hoeft U te onderwijzen. U komt van God, God leert U, U hebt geen onderwijs of seminarie theologieën nodig, God leert U en niemand vertelt U wat U moet doen: hierdoor geloven wij dat U van God komt.”

Hij zei: “Gelooft U nu? Na al die tijd, gelooft u nu?”

Let op:

Gij zijt goden.

Nu, 35ste vers:

Als hij hen (de profeten) goden noemde, tot wie het woord van de Heer . . . van God kwam,

22 Tot wie komt het Woord van de Heer? De profeten. En God noemde de profeten “goden,” omdat zij het Woord van God hadden. Als een man het Woord van God heeft, is het niet de man, het is het Woord waar de mensen naar luisteren; het is niet de man, het is het Woord. En als de profeten, Jeremia, Jesaja, Elisa, als ze ZO SPREEKT DE HERE hadden, zei God: “Zolang dat Woord van hen uitging, waren zij goden.” God zei Zelf, Hij was Degene Die de aankondiging deed, want het was geen man, Hij had de man eruit gehaald en had Zichzelf daarin geplaatst om te spreken.

Als u hen goden noemt . . . (Luister nu.) Als u hen goden noemt tot wie het woord van God kwam, en de Schriften kunnen niet gebroken worden;

23 O, wat ben ik . . . Wie heeft meer autoriteit om dat te zeggen dan Hij? “De Schriften kunnen niet gebroken worden.” Als Jezus zei: “De werken die Ik doe, zult u ook doen,” kan dat niet gebroken worden. “Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar gij zult Mij zien: want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding van de wereld,” die Schrift kan niet gebroken worden. Als de Bijbel zegt dat: “Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd,” het kan niet gebroken worden. Dan moet Hij Dezelfde zijn in principe, Dezelfde in kracht, Dezelfde in visie, Dezelfde in macht; het kan niet gebroken worden. Jezus zei dat.

Zegt gij van Hem, Die de Vader geheiligd heeft,

24 Nu, de profeten konden niet worden geheiligd (potentieel) door het offeren van een stier of een os, of zoiets, of een schaap of een vaars. Zij waren potentieel onder dat bloed (zoals de broeder zo goed heeft weergegeven) dat zij konden worden geheiligd, potentieel, onder het . . . vooruitziend naar de vervolmaakte verzoening. Want onder het bloed van stieren, toen de stier stierf, of de vaars stierf, of het schaap stierf, kon het leven in dat bloed niet terugkomen op de profeet omdat het het leven van een dier was; en het leven van een dier zou de profeet tot een dier brengen.

25 Maar toen het Bloed van de Here Jezus werd geofferd, komt het Leven van Christus, dat God was, op de gelovige. Hij zei: “Hoe kunt u dan, als u . . . als God Zelf zei, ‘dat u bent goden,’ tot wie het Woord van God kwam, hoe kunt u zeggen dat ik God laster (terwijl Hij, Die de Vader geheiligd heeft en hierheen gezonden heeft) wanneer Ik zeg dat Ik de Zoon van God ben? Hoe kunt u dat doen?”

Nu, hier geeft Hij de verzegelende vraag:

Als Ik niet de werken van God doe, geloof Mij dan niet.

26 Dat maakt het vast; dat neemt alle vragen weg; dat maakt het voor altijd goed: “Als Ik niet de werken van Hem doe Die Mij

gezonden heeft, de Vader, geloof Mij dan niet. U hebt het recht om Mij niet te geloven.” En toen de Joden Hem ondervroegen, toen Hij een visioen zag en (in Johannes 5) naar de poel van Bethesda ging en door al de drie- of vierduizend mensen keek totdat Hij een man vond die op een brancard lag. En Hij zei, Jezus zei: “Ik wist dat hij daar gelegen had en in deze toestand was.” De Vader had het Hem getoond. En Hij ging ernaartoe en zag hem en genas hem; pakte op de zondag zijn bed op en legde het op zijn rug en ging lopend verder.

De Joden ondervroegen Hem. Jez- . . . Zij zeiden: “Nu,” (met andere woorden) “waarom geneest U de rest niet? Ze allen helen?”

Hij zei: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets van Zichzelf doen, dan wat de Vader Hem toont om te doen.” Daar hebt u het.

²⁷ Het ligt niet in het individu: het ligt in God. Het lag niet in Christus, Jezus: het lag in God, de Vader, Die in de Zoon was. Het ligt vandaag niet in u: het ligt in God Die in u is, het geloof dat u in God hebt. Het ligt vandaag niet in mij: het ligt in God.

²⁸ Dus als God uit de doden is opgewekt (En zesentwintig jaar lang heb ik geprobeerd over de hele wereld te verkondigen dat Jezus Christus leeft. Hij is niet dood, Hij is vandaag net zo echt als Hij was in de dagen dat Hij in Galilea wandelde. Maar de ongelovige wereld heeft het veroordeeld omdat ze vleselijk zijn en de geestelijke dingen niet kunnen begrijpen, omdat Hij zei dat ze het niet zouden: “Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn.”), alles wat God was, heeft Hij in Christus uitgestort; en alles wat Christus was, heeft Hij in de gemeente uitgestort.

“Bent u niet . . . ?”

²⁹ “Ik zal met u zijn.” En als Hij hier binnen is, en met ons, dan is het God, en niet wij; het geloof dat u in Hem hebt, is God; de werken die Hij hier zou doen, zouden Hem zijn, en niet wij.

Dus laat uw geloof vandaag zijn; en geloof Hem met heel uw hart.

³⁰ Nu, als ik een ware getuige word gevonden, als ik—als ik het in zijn juiste licht heb voorgesteld: Als ik ooit kwam en zei: “God gaf mij macht om de zieken te genezen,” zou ik een leugenaar zijn. God heeft het nooit gedaan en Hij heeft het nooit iemand gegeven. Hij gaf het zelfs nooit aan Zijn Zoon. Hij zei: “Ik doe alleen wat de Vader Mij laat zien. Ik ben het niet Die deze werken doet: het is Mijn Vader Die in Mij woont. Hij werkt en Ik heb tot nu toe gewerkt.” God liet Hem zien wat Hij moest doen.

³¹ Maar Hij zei: “Ik heb u deze dingen van Mijn Vader getoond, opdat u zou geloven. Nu is het aan u. Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk.”

En met *déze* Woorden laat ons nu nuchter, deze komende vijf, tien minuten . . .

³² Er is geen lange tijd voor nodig, er is alleen Waarheid voor nodig: “Ga heen.” Dat maakte het vast. Er is de Waarheid voor nodig. Langdurige, uitgerekte gebedsrijen, die we hebben gehad: we zagen onze Here nooit die dingen doen. Hij ging een stad binnen en genas één man misschien en ging door de stad: “Ik moet het Evangelie ergens anders prediken.”

³³ Wij hebben de opdracht om voor de zieken te gaan bidden, hen met olie te zalven, over hen te bidden: “Het gebed des geloofs zal de zieken redden.” Wij als predikers en voorgangers en evangelisten, we zalven hen met olie en bidden over hen, dat is de opdracht. Ieder van uw voorgangers, als hij door God geroepen is, heeft hetzelfde recht, als hij er maar geloof in heeft.

³⁴ Maar nu, gedurende het hele leven, door de eeuwen heen, heeft God mensen apart gezet voor bepaalde werken, niet omdat ze iets meer zijn dan anderen, en ze zijn niets waardiger.

³⁵ Er is niemand van ons waardig. We waren allemaal in dezelfde toestand. Er zijn geen goeden onder ons. Niemand van ons is goed. Niemand van ons is heilig. We moeten plechtig vertrouwen op Hem Die God “Heilig” noemde. En het is niet op onze verdiensten, het is op Zijn verdiensten dat we vertrouwend komen. Als ik op die van u zou vertrouwen, zou ik verloren zijn; als u op de mijne zou vertrouwen, zou u verloren zijn. Maar als we op Hem vertrouwen, hebben we de verzekerdheid van Eeuwig Leven.

Dus dan gaat het er niet om of *dit* of *dat* plaatsvindt, het gaat erom of uw geloof Gods Woord gelooft.

³⁶ Nu, in de samenkomst vanmorgen; wij zullen enkele van de zieken uitroepen. Ze hebben een paar kaarten uitgedeeld. We zullen ze naar het podium roepen; en ik vertrouw God erop dat het iemand zal zijn die ik niet ken. Dit is thuis, waar mensen, waar het moeilijk is voor ze om het te begrijpen. En ik vertrouw erop dat het iemand zal zijn die ik niet ken.

³⁷ En dan als de Heilige Geest door Zijn grote, alomtegenwoordigheid in staat zal zijn om tot die persoon te spreken, en iets zal doen, geen gissing, maar het zal getuige moeten zijn en echt. Ik heb zoveel menselijke psychologie gezien tot het, o, het u gewoon een verschrikkelijk gevoel geeft. Het moet echt zijn. Als het dan echt is, en we gaan nog steeds ongelovig naar buiten, dan zijn we zondaars. Want de Bijbel zei: “Hij die niet gelooft, is reeds veroordeeld.”

³⁸ Laten we dus op basis hiervan Hem eerbiedig benaderen. Ik ben er zeker van dat velen van de tabernakel mensen hier, die deze visioenen al jaren hebben gezien voordat de buitenwereld er ooit van af wist.

³⁹ Toen ik daar onlangs stond, toen ik in Kentucky was, net een paar kleine valleien vanwaar de Engel des Heren neerdaalde, en zei: “U gaat wonen in de buurt van een stad genaamd New Albany.” En ongeveer vijfenveertig jaar lang heb ik hier gewoond. Een kleine jongen, mijn ma en pa, ze waren nog nooit buiten Cumberland County, Kentucky geweest, maar God wist het toen. En als Hij het toen wist, weet Hij alle dingen, en Hij hoeft niet onderwezen te worden. En wanneer God dan in ons midden komt, zijn wij het niet, maar Hij is het.

Dus ongeacht hoe onredelijk het ook mag lijken: “O, ik kan dit niet. Ik zal nooit gezond worden.” Dat is de duivel.

Maar wanneer er iets gebeurt, weet u dat het anders is; dat is God in u Die probeert Zijn doel en goede wil door u heen te werken. Laten we bidden.

⁴⁰ Here, Die de hemelen en de aarde heeft gemaakt, en alle dingen tot Uw glorie heeft geschapen, het is nu nog maar even tot de uiteindelijke confrontatie moet komen. Hebben de Schriften gelijk? Jezus zei: “Zij kunnen niet gebroken worden,” en wij weten dat ze niet gebroken kunnen worden.

⁴¹ Nu, Eeuwige en Gezegende, help Uw dienstknechten deze dag. Neem de boodschap die onze broeder ons heeft gebracht, laat het in de harten van de mensen doordringen. Zoals hij zei, dat Paulus en Silas (in deze bloksluitingen, geslagen, bloedend), zij waren niet vermoeid, hun toestanden hadden er niets mee te maken; zij dienden de God Die alomtegenwoordig was. En omdat zij zich begonnen te verheugen, zond U een aardbeving en schudde de ketenen van hen af. De mensen op Pinksteren, hoewel ze zich moesten verbergen, in een bovenkamer, maar waren zij niet vermoeid, zij zegenden en prezen God voortdurend, want zij hadden de belofte van de Heilige Geest Die door de Vader was gegeven. We bidden nu dat U zult toestaan dat deze mensen hier zich zullen verheugen.

⁴² En misschien sommigen hier die nog nooit de werkende krachten, de almacht van de Heilige Geest hebben gezien: sta het toe, Eeuwige, nog één keer in deze stad Jeffersonville, opdat zij nu hun geloof mogen conditioneren om te ontvangen.

⁴³ Moge U zo werken dat wanneer de dag komt waarop we in Zijn tegenwoordigheid moeten staan, dat wij dan onberispelijk mogen staan. Wij belijden ons ongeloof, wij vragen U om ons te vergeven.

⁴⁴ En mogen vandaag de lammen lopen en de blinden zien en de doven horen en de stommen spreken en—en de ziekte, de hartproblemen verdwijnen, en de maagklachten enzovoort (zoals onze broeder sprak, zoals Gij zo wonderbaarlijk hebt gedaan over de hele wereld), want we vragen het in de Naam van Hem Die ons leerde dat deze dingen gedaan zouden worden in Zijn Naam, Jezus Christus. Amen.

Nu heel langzaam: *Geloven Alleen*, als u dat zou.

⁴⁵ “Een dame. . .” Dit kleine briefje, een paar ogenblikken geleden, er stond: “Een dame hier uit Louisville voor wie gebeden moet worden.” Goed. Wees gewoon. . . U bent laat gekomen voor een kaart, dame. Ga gewoon zitten, wees stil, of waar u ook moet zijn.

⁴⁶ Kijk, het maakt niet uit—het maakt niet uit of u hier vooraan bent of als u daar beneden bent. Het is uw geloof in God. Ik werd gered in een kolenschuur, garage (waar mijn auto aan de zijkant stond) op een oude graszak en tot aan mijn heupen nat, daarvan, aan het bidden. Het maakt niet uit waar u staat, zit, ligt, waar u ook bent.

⁴⁷ Hij redt en geneest door uw. . . Niet op de verdiensten van uw—van uw goedheid, maar op de verdiensten van uw geloof. Ik heb Christenen over het podium zien lopen en ziek naar hun stoel terugkeren. Ik heb prostitutees naar het podium zien komen en gered en genezen worden. Hm-hm. Zie? Zeker. Slechte vrouwen en zondige mannen op het podium lopen, kreupel, ongelovig, daar lopen en de Heilige Geest dat leven aan hem ontrollen, en dat hij zegt: “God, wees mij genadig, dat klopt. Ik. . .” En daar zien hoe zijn hand zich ontvouwt. En een godvruchtige, heilige man over het podium komen in een rolstoel of kreupel op krukken en ervanaf lopen en op dezelfde wijze neer gaan zitten. Zeker. God geneest niet naar uw verdiensten van uw redding, maar de verdiensten van uw geloof: “Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk.”

⁴⁸ Nu, de gebedskaarten. Waar is Billy? Ik geloof dat hij. . . Wel, goed dan, we zullen. . . Heeft iemand. . . Waar is hij begonnen? Heb. . . Hebben we gebedskaart één? Ik denk dat er maar zo’n tien, twaalf kaarten zijn. Kijk in uw—uw gebedskaarten en kijk om u heen en kijk.

⁴⁹ [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . ze zijn op een—een missie om gebed te hebben voor een persoon die een man is. En die man is er ernstig aan toe, ik denk in het ziekenhuis of—of gaat naar het ziekenhuis. En de man is haar oom. Het is een oom. En ik hoor u hem “Oom Bill” noemen, geloof ik. Dat is juist. En het is een ernstig geval van suikerziekte. En de man is stervende aan suikerziekte. Klopt dat? Zo ja, steek dan uw hand op zodat. . . Nu, om de man te genezen, kan ik niet; om voor hem te bidden, kan ik en zal ik. Nu, laten we bidden.

⁵⁰ Onze gezegende Here, ik bid dat U Uw zegeningen naar deze vrouw wilt sturen, en daar waar zij voor staat. En moge waar zij ook om gevraagd heeft, deze persoon die—die ernstig ziek is, Gij weet er alles van, ik bid dat U hen geneest. En de zakdoek die zij vasthoudt, terwijl zij de tranen van haar ogen veegt, ik vraag dat die zakdoek naar de man wordt gebracht, en moge hij herstellen. Ik vraag het in Christus’ Naam, en voor Zijn glorie. Amen.

51 Nu, God zegene u, zuster. Keer terug en neem de zakdoek en leg hem op de persoon. Heb geen enkele twijfel. Geloof dat waar u om hebt gevraagd, dat u het ontvangt. Even een ogenblik, dame. Komt u niet uit New Albany? En de man is ook in New Albany. Dat klopt. Ik zag net New Albany en ik zag dat ziekenhuis erin opkomen. En dat—dat klopt. Goed. Maar ik ken de dame niet.

52 Goed, dat is gebedskaart nummer één, geloof ik, nietwaar? Gebedskaart nummer twee, wie heeft die? Als ze kunnen, op gaan staan; ik zou graag hebben dat ze komen. Als. . . Wel, is er een dame die het heeft? Goed dan. Wilt u hier naar voren komen, dame? En hier in de tegenwoordigheid van de Heilige Geest gaan staan. O, als deze kleine tabernakel vanmorgen alleen maar uw bewustzijn kon brengen. Goed. Dat is in orde.

53 Nu, hier staat een dame. Ik geloof dat ik haar niet ken. Ze is een vrouw van deze. . . misschien ouder dan ik. God weet alles over de vrouw. Ik weet het niet. God in de hemel weet dat. Ik heb geen manier om het te weten. Ze is gewoon een vrouw die hier staat. En, ik heb haar misschien gezien, zij heeft mij misschien gezien, is misschien in de samenkomsten geweest, maar ik ken de vrouw niet. God weet dat ik haar niet ken. Ik kan haar gezicht niet herkennen. Dat is waar. Maar God kent haar wel. Nu, als de grote Heilige Geest (Laat haar de beoordeler zijn.), als de grote Heilige Geest iets zal openbaren. Nu, als ze daar zou staan en ik zeg: "Wel, u draagt een bril." Zeker.

54 Zoals de kleine dame onlangs zei over, de dame die hier stond, met onderscheiding, ze zei, de dame (het is zuster Snyder), zei dat ze artritis had, waarvan ik wist dat dat verkeerd was. Ahum. Dus. . . En alleen omdat ze een stok in haar hand had, is het nog niet zo. Zegt dat ze, maar, slechte ogen heeft. Natuurlijk draagt ze een bril, maar ze heeft niet per se slechte ogen; door haar leeftijd zou ze een bril kunnen hebben.

55 Wanneer u de veertig gepasseerd bent, zult u lezen. . . tenzij een of andere uitzondering, zult u een leesbril moeten hebben. Volgens. . . dat is wat, hoe het loopt met mensen. Nadat u dan ongeveer vijftig of zeventig bent, is dat, kan uw gezichtsvermogen naar u terugkeren. Wel, dat is gewoon de natuur, zoals grijs worden enzovoort.

56 Maar nu, als deze lieve vrouw die hier staat, een gezond uitziende vrouw, kan zijn dat ze hier voor iemand anders staat. Ik weet het niet. Maar als de Heilige Geest aan die vrouw zal openbaren waarvoor ze hier is. . . God weet, met mijn handen omhoog, dat ik haar, voor zover ik weet, nog nooit heb gezien. Als God zal openbaren waarvoor die vrouw hier is, zult u het dan accepteren, dame? Accepteert u het dan? Zal de zaal het geloven? Goed. Nu, moge de Here. . . Zie? Wees niet bang om God op de proef te stellen. Ik zeg niet dat Hij het zal doen. Misschien doet Hij het niet. Ik weet niet. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

57 Hij kán het doen. Hij kán het doen, en Hij heeft me nog nooit gefaald. Dus, ik zal het gewoon vragen en afwachten. Nu, de dame kijkt niet naar mij. Ze kijkt daar naar de foto van Christus. Ze is niet—ze kijkt niet naar mij. Ze hoeft niet naar mij te kijken, en u ook niet. Ik zal niet eens naar de dame kijken, als dat nodig is. Ik zal naar Golgotha kijken, naar Degene Die daar stond en zei: “Deze dingen die Ik doe, zult gij ook doen.”

58 Ik zie de vrouw voor me verschijnen terwijl ze zich verplaatst, ergens aankomt. O, ze—ze—ze staat voor zichzelf, en ze is erg ziek. De vrouw heeft een doodsschaduw over haar heen. Ze heeft kanker. En de vrouw heeft ook een hele extreme nerveuze toestand. Ze heeft ook slechte ogen. O, ze heeft complicaties, en vele dingen met haar aan de hand. Dat is waar. Is dat juist? Steek uw hand omhoog als dat zo is. Zie?

59 Nu, hoe meer ik naar die vrouw zou kijken, hoe meer er zou worden gezegd. Zie? Nu, maar omdat; de rij zal niet lang zijn, maar laten we nu even een ogenblikje wachten; laten we eens zien of Vader nog iets zou zeggen. Ik denk dat Hij het net beschreef . . . Nu, dat wat ik zei, ik heb niet . . . ik—ik weet niet wat ik net zei. Zie? Het—het is een andere dimen- . . . Het is Iets anders dat spreekt. “Het is niet u die spreekt, maar het is uw Vader Die in u woont, Hij spreekt.” Begrijpt u? Nu, als er ergens een beetje scepsis zou heersen, laten we het dan even bij deze vrouw een ogenblik bekendmaken. Laten we hier opzien naar Golgotha, en zien of onze hemelse Vader het zal, door Zijn genade.

God, ik bid dat U het zult toestaan, voor Uw glorie.

60 De vrouw komt niet uit deze stad. Ze komt uit het westen, deze kant op, maar ze is niet ver weg. Ze komt uit een kleine stad, met één hoofdstraat. Ik geloof dat het Georgetown, Indiana is. Ze noemen haar Mamie of zoiets. Haar achternaam is Woodworth; Mamie Woodworth. Is dat juist? Hm-hm, hm-hm. Nu, keer terug en word beter; het is nu allemaal licht om u heen, u zult niet sterven, u wordt beter, uw geloof doet het. Hm-hm. Hm.

61 Nu—nu, als u gelooft met heel uw hart, en niet twijfelt, zal het bij u gebeuren. Goed. Gebedskaart nummer drie. (Waren dat J's?) J nummer drie, laat hen staan. Kom naar voren. Ziet u wat ik bedoel? Het is de Heilige Geest. Was dat het? Was die van haar J drie? Nee. Oké, meneer. J nummer drie.

62 Nu, terwijl zij komen, wil ik iets zeggen. Als u kunt geloven. Geloof u? Al jullie mensen hier die mij kennen, u weet dat er niets in mij is om dat te kunnen. Nietwaar? Van mezelf; ik zou dat niet kunnen, ik heb daar geen mogelijkheid toe. Maar jullie hier van de tabernakel, die mij kennen: de afgelopen zesentwintig jaar heb ik hier in deze tabernakel gepredikt, in deze stad. Ik ben achtenveertig jaar oud, zag visioenen voordat ik zelfs . . . het eerste wat ik me kan herinneren was een visioen. En voor zover

ik weet, heeft het niet één keer gefaald, van de tienduizenden. Het is perfect.

⁶³ Goed, nummer drie. Misschien is de . . . Heeft u nummer drie, meneer? Nee meneer, dat is eenentachtig . . . ? . . . Goed, nummer drie. Wacht tot . . . misschien zijn ze er net uitgestapt of zijn ze naar de wc of zoiets. Even een ogenblikje; laten we even wachten.

⁶⁴ Terwijl we wachten, wachten tot nummer drie komt, waarom kijken sommigen van u niet deze kant op? Laten—laten we bidden. We willen niemand missen. U zonder gebedskaarten.

⁶⁵ Hier, er was, was onlangs dat meisje geweest, waar ik het over had, mevrouw Snyder. Waar, is zij vanmorgen hier? Ik dacht dat ik haar had gezien. Hier is ze, hier. De kleine dame zei laatst dat u artritis had, toen we dat meisje hier brachten. U hebt misschien ook artritis, maar ik weet dat u gebroken botten had die het veroorzaakten. Dat is wat het eigenlijk was. De kleine dame gebruikte alleen maar psychologie, en u zag dat, en vertelde de vrouw dat ze voor iemand anders bad, en het was gewoon één en al door elkaar. Zuster Snyder, gelooft u dat ik Gods dienstknecht ben? Zo goed als ik u ken, maar ik weet eigenlijk niet wat er met u aan de hand is, behalve dat u een gebroken bot had. Dat is zo. Gelooft u het met heel uw hart? Ja. Zuster Snyder, u was daar niet voor artritis. U was daar voor een gezwel op uw heup. Nu, als dat zo is, steek uw hand op. Dat is het. Amen. Zie? Ik daag uw geloof uit. Nu, u weet dat ik niet wist . . . ik niet zie dat de vrouw zich uitkleedt, alleen door visioen.

⁶⁶ Ik zie een man hier recht tegenover me zitten, meneer Palmer. Bent u hier voor zaken, voor een vergadering? Ik geloof dat . . . Bent u niet meneer Palmer, broeder Palmer, uit Macon, Georgia? Hm-hm. Ik wist niet dat u hier was, maar ik zag u toevallig daar zitten. Gelooft u? U bent hier ook om voor gebeden te worden. Hm-hm. Als God het mij zal vertellen, broeder Palmer (U weet dat ik het niet weet; u bent net, bent waarschijnlijk pas een tijdje geleden aangekomen, of wanneer ook vanmorgen, ik weet het niet.), als God mij zal openbaren wat uw probleem is, zult u dan geloven dat ik Gods profeet ben? Ja, ik weet dat u dat sowieso gelooft. Goed dan. Die nervositeit waar u al zo lang last van hebt gehad (daar wilt u dat voor gebeden wordt), het heeft u verlaten. U kunt op weg gaan. Heb alleen geloof. En sommigen van u mensen dan, gelooft u? Heb geloof.

⁶⁷ Kleine zuster, getrouwd met deze man hier, uw naam was juffrouw Koontz. Ik kan niet op uw achternaam komen. Ik zie een Licht boven u hangen. U hebt problemen met uw oren. Het zit in uw oren, nietwaar zuster? U weet dat ik dat niet weet. Hier, zodat u mag weten dat ik de dienstknecht van de Here ben: uw man daar naast u gezeten heeft last van zijn rug. Dat klopt. Nietwaar, broeder? Goed dan. Als u kunt geloven. Indien gij kunt geloven.

68 En wat dan, de zuster die hier zit en naar mij kijkt? Last van uw keel, nietwaar zuster? Uw handen zó omhoog. Ja. Gelooft u dat God u van de keelkwaal zal genezen? Als dat juist is, steek dan uw hand op. De dame hier achteraan met de kleine wit uitziende hoed op, lijkt wel, nu, het is nu natuurlijk een visioen. Ik kan niet zien, maar de vrouw is daar. Ja, dat is ze. Goed dan, geloof met heel uw hart, ontvang uw genezing. Kloppen die dingen? Steek uw handen omhoog daar achterin, u die net werd genoemd, wie het ook was, daar achterin. Als het juist is, steek uw handen op, uw klachten. Steek uw hand op, de persoon die ik net riep, tot wie ik zojuist sprak, wie het ook is. Ja, daar bent u. Zie? Ja. Goed.

69 De man daar vlak achter gezeten, net achter zuster hier, tweede rij erachter, aan het eind daar. U heeft ook last van uw keel. Nietwaar, meneer? Dat klopt. Ik heb u nog nooit in mijn leven gezien. We zijn vreemden voor elkaar, maar dat is de waarheid. Als dat zo is, steek dan uw hand op. Goed. Ga en wees gezond. Geloven jullie? Wees nu niet dood, geestelijk dood. Herken: ik ben het niet.

70 Je komt gewoon bij en je kijkt naar de zaal en je voelt de koelheid in de zaal, dan vraag je jezelf af wat er met hen aan de hand is. Dat is wat pijn doet. U zou alert en wakker moeten zijn. Als ik Hem naar iemand zou kunnen zien gaan, moge God het toestaan, iemand die ik niet ken.

71 Iemand die mij niet kent, steek uw handen op, die ziek is. Steek uw hand omhoog. Iemand die mij niet kent en ik u niet ken. U weet dat ik u niet ken. Ik . . . U kent mij waarschijnlijk wel, maar ik u niet ken. Steek uw handen ver omhoog. Laten we zien. Die ik niet ken. Goed dan. Doe uw handen naar beneden. Gewoon een algemene indruk te krijgen; kijken of het gaat.

Jezus van Nazareth, alhoewel ik thuis ben, eer Uw Woord.

72 Het is boven een jonge man, die met zijn hand zo omhoog zit en hij draagt een polshorloge. Hij heeft een baard op zijn gezicht. Ik ken u niet, jongeman, maar God kent u. U bent niet van deze stad; u komt uit Chicago hier. U hebt daar een baby die een hernia heeft waarvoor u genezing wilt. Als dat zo is, steek dan uw hand op. Leg hem nu op de baby. Gelooft u? Heb geloof. Twijfel niet.

73 Ik zie het bosgebied van Kentucky; waar ik net vandaan kom. Het zit hier achterin, ongeveer de derde persoon vanaf het einde van de rij. Het is een vrouw. En ze lijdt aan iets wat mis is in haar rug; ze heeft rugklachten. Ik zie dat ze met iemand anders is gekomen, en dat is haar moeder. En haar moeder heeft rugklachten, en ze heeft ook waterzucht. Haar moeder zit verderop in dezelfde rij. Ze komen allebei uit Kentucky. Als u gelooft, zusters, kunt u gezond naar Kentucky teruggaan, als u gelooft. Steek uw handen op daarachter. Daar bent u. Ik heb u nooit in mijn leven gezien, heb nooit iets van u geweten. Maar ik

zie . . . Als dat juist is, steek uw handen op, dat ik u niet ken en u nooit heb gezien. Steek uw handen op. Dat klopt. Ik zie echter die glooiende heuvels van Kentucky. Ik heb ze net verlaten. Amen.

O! Zou u kunnen twijfelen? Heb geloof in God. En deze kant dan nu? Waar is nummer drie? Wel—wel, laat maar, ja, we hebben ze niet nodig.

⁷⁴ Wat denkt u, meneer? Die hier zit, een man die naar me kijkt. Gelooft u? Goed. Ik heb u nog nooit gezien. U bent een vreemde voor mij. Ik ken u niet. U komt niet uit deze stad; u komt uit het noorden, kwam naar het zuiden; u komt uit Lafayette. Dat klopt precies. En u bent hier zodat ik voor u bid voor iets wat er met u mankeert, zoals een bloed-, iets, bloeddruk. Dat klopt. Dit is uw vrouw die hier zit. Zij heeft artritis. Niet alleen dat, maar ze heeft ook spierdystrofie. Dat is juist. Dat klopt, nietwaar dame? Hm. Indien gij kunt geloven, kunt u lopend naar huis, kunt u gezond naar huis. Ik kan niet genezen, maar een goddelijke gave werkt en is volmaakt.

⁷⁵ Direct achter Charles Cox zijn hoofd hier, zit een vrouw. Ze heeft een bril op. Ze kijkt naar me. Ik zie iets, o, het is een blaaskwaal. Dat klopt, dame. U bent ook van Kentucky. En ik ken u niet, maar dat is de waarheid. Amen. Als u gelooft, kunt u genezen worden. Gelooft u het? Accepteert u het? Goed dan.

⁷⁶ Wat dan—u dan allemaal? Gelooft u? Bent u—bent u zich ervan bewust dat de Here Jezus hier is? Gelooft u het met heel uw hart? Wel, ieder van u kan nu genezen worden. Waar is nummer drie? Zijn ze al binnen? Hier, ik stel u iets voor: leg uw handen op elkaar, leg elkaar de handen op voor een gezamenlijk gebed, voordat we stoppen.

⁷⁷ Ik ben geen genezer. God getuige van mij, ik heb het duidelijk gemaakt. Er zijn hier mensen die ik niet ken, God weet het. Maar er is hier niemand die zijn leven op dit moment zou kunnen verbergen; niet omdat ik hier ben, maar omdat Jezus hier is, de grote Alpha en de Omega. O, u mensen van Jeffersonville, dit is uw bezoeking. Het uur komt dat u hierom zult roepen en het niet zult hebben. Niet alleen dat, maar u volken van de wereld. Want de Geest van God zal op een dag van de aarde worden weggenomen, en dan zult u jammeren en huilen. Laat het u bekend zijn: dat de God des hemels Zich heeft gemanifesteerd in de vorm van Jezus Christus, en de heerlijkheid is binnengegaan en teruggekomen is in Zijn gemeente en in Zijn gemeente gezeten is. Hij zei: “U bent de ranken, Ik ben de wijnstok. U kunt geen vrucht dragen tenzij Ik u het Leven geef om het te dragen; en u zult het soort vrucht dragen waarvoor Ik u zuiver.” En toevallig is, dit onderscheidingsvermogen is toevallig het deel waartoe Hij mij zuivert. En ik ben het niet, het is het Leven van God dat uit de rank komt, Christus, door een goddelijke belofte.

78 Geloof. De Bijbel zei: “Bij twee of drie getuigen zal elk Woord vaststaan.” Er zijn hier vanmorgen minstens twintig geweest geloof ik, of meer. Hoeveel meer hebt u nodig? Als u een zondaar bent, bekeert u; u bent in de tegenwoordigheid van God. Als u ziek bent, geloof voor uw genezing, en u zult het ontvangen. Ik zeg dat onder de autoriteit van Gods Woord, dat ieder van u genezen is, en u werd negentienhonderd jaar geleden genezen. En u bent nu genezen, als u het gelooft en het accepteert. Laten we nu bidden.

79 Nu, het enige wat ik kan doen, is die twijfel uit uw hart te verdrijven. Ik weet niet of ik dat kan; ik zal het proberen, door gebed. En als de twijfel u verlaat, en u voelt dat er iets dicht bij u is: de engelen van God zijn in dit gebouw.

U zegt: “Is dat zo, prediker?”

80 Ja, absoluut. De Bijbel zegt dat ze dat zijn: “De engelen Gods zijn gelegerd rondom hen die Hem vrezen.” Maar er is een donkere schaduw tussen u en die Engel die u wil helpen, door de Boodschap van Christus te brengen. Dat is ongelooft. Nu, als u dat ongelooft kunt wegnemen, die donkere schaduw, dan zult u duidelijk zien. Dan zult u opstaan en verblijd zijn en juichend naar huis gaan, God lovend, en gezond worden. Laat die schaduw niet tussen u staan.

81 O, terwijl u uw hoofd hebt. . . Deze, de man die hier met prostaatproblemen zit, die hier direct achteraan links van mij zit. Zegene u, broeder. Dat is voorbij. Dat klopt.

82 En die dame die hier zit, bij die baby daar, die—die net een paar dagen geleden werd geboren, die erg ziek is. Vergeet het. De baby zal leven, ZO SPREEKT DE HEER.

83 Wees eerbiedig. O my. Visioenen komen er overal in het gebouw, overal; de soevereine genade van God. Ik zeg dat niet om emotioneel te zijn. Dat zeg ik niet. Als ik dat zou doen, zou ik een huichelaar zijn. Ik vertel u de waarheid en God betuigt dat het de waarheid is. Indien gij kunt geloven.

Wat denkt u, in de rolstoel hier, dame? Gelooft u dat God u zal genezen?

De man die hier een tijdje geleden opstond, gelooft u dat God u zal genezen en gezond maken? Indien gij kunt geloven.

Jongeman, gelooft u dat God u zal genezen? Dit is het uur.

84 Als ik u zou kunnen genezen, zou ik er rechtstreeks heen lopen en het doen. Maar ik kan het niet, en er is geen mens op aarde die dat kan. Het ligt alleen in God, en uw geloof in God. God heeft reeds de toe-eigening gedaan, de rekening betaald en u een kwitantie overhandigd, als u die wilt accepteren. De kwitantie is uw geloof om in de Here Jezus te geloven. Waarom zouden de lammen, blinden, verlamden, kreupelen dagelijks genezen worden, over de hele wereld (Elke dag, duizenden die

er genezen worden.), en u daar zou laten zitten, u ziek laten zijn? Nee meneer, dat is God niet. Hij wil dat u genezen wordt, maar het is uw geloof dat het tegenhoudt. Nu ga ik God vragen om elk stipje van die duisternis om u heen weg te nemen. Laten we bidden.

⁸⁵ Vader God, het is met aller eerbied dat wij tot U komen. U hebt Uzelf bekendgemaakt. U bent niet langer schuldig aan Uw belofte. U maakte het waar, want de Bijbel zei “dat God niet kan liegen, de onveranderlijke dingen; God kan niet liegen.” En God zwoer dat Hij het zou doen, als we het alleen maar konden geloven. Dan zien we vanmorgen dat Jezus zei, in de lezing, dat: “De . . .” (het is onmogelijk) “de Schriften kunnen niet gebroken worden.”

⁸⁶ En toen U hier op aarde was, deed U precies deze zelfde dingen en zij noemden U “een waarzegger, een Beëlzebub, de prins van de waarzeggers, een duivel.”

En U zei: “Dat is godslastering van de Heilige Geest; het zal nooit vergeven worden, wanneer de Heilige Geest komt, om dat te doen.”

⁸⁷ En Vader, wij danken U dat wij in de dag leven, om te zien en om te kijken hoe het Woord van God Zich aan ieder van ons ontvouwt. Welnu, er is geen schaduw over om te twijfelen, om te zien hoe Hij deze geweldige dingen doet: de zieken gezond maken; wat laat zien dat het niet in de mens ligt, maar het ligt in God, en het individu, want God handelt niet met kerken of met denominaties, Hij handelt met individuen. We worden niet gered door tot een groep te horen, we worden gered door ons eigen persoonlijke geloof; en we worden op dezelfde wijze genezen.

⁸⁸ En ik bid, Vader God, dat op dit moment, daar er hier misschien meer zijn die ziek en behoeftig zijn; en hier, een dame in een rolstoel, twee van hen, en een jonge jongen; ik bid dat U hen zult genezen. Ik bid dat er geen schaduw van twijfel meer zal zijn. Wel, U sprak niet tot hen in een visioen: wel, ze weten dat ze kreupel zijn en in een rolstoel zitten. Maar het wonder is, is degenen die er niet eens ziek uitzien en het hen dan vertellen. Zeker, ieder zou weten dat een kreupele, dat er iets mis was; maar degenen die er gezond en wel uitzien, dat zijn degenen. O, gezegende Eeuwige God, moge de twijfel op dit moment het gebouw verlaten. En moge het geloof dat Christus uit het graf deed opstaan, volgens de Heilige Schriften, moge het door ieder hart hier binnenstromen en elke schaduw van twijfel wegruimen, en de grote Here Jezus tot leven brengen en een geloof dat niet “Nee” zal zeggen. Sta het toe! Maar dat ze “Ja” zullen zeggen en Christus aannemen als hun Genezer en gezond worden gemaakt.

⁸⁹ Ik daag de duivel uit, niet in mijn eigen vermogen: maar in de opdracht van de Christus van God (Die leed en stierf en, ja, weer opstond, en aan de oevers van Galilea stond, en

zei: “Ga heen in de gehele wereld en verkondig het Evangelie. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”); en op Zijn hoogst plaatsvervangend lijden, bloedend, stervend en het betalen van de straf voor mijn zonden (En werd in de hel geworpen omdat Hij een zondaar was, door onze zonden te nemen; maar omdat Hij rechtvaardig was in de Geest, wekte God Hem op de derde dag op.); en op de verdiensten van Zijn lijden en dood; en de verzoening van het Bloed van Zijn eigen kostbare Lichaam: ik daag de duivel uit (die grote zwarte schaduw van twijfel, die de mensen vermoeid en ontmoedigd zou maken) dat hij die mensen met rust zal laten, terwijl ze hier onder de zalving van de Heilige Geest zitten.

⁹⁰ Sinds de dagen van de Here Jezus heeft Hij nooit zo bezocht als Hij het nu doet. En wij arme, kleine mensen die hier zitten in een oude met blokken gebouwde tabernakel met een instortend dak; maar nog kwam Hij neer om Zijn Woord te eren en om die dingen goed te maken die Hij beloofde dat Hij zou doen. O, het huis van de Heer: moge het een grote fontein zijn waar de rechtvaardigen naar binnen kunnen rennen en veilig zijn. Sta het toe, Here.

⁹¹ Moge de duivel ieder van hen verlaten, moge iedere schaduw van twijfel wijken, en moge de Christus van God glorie verkrijgen om iedere zieke in goddelijke tegenwoordigheid te genezen.

⁹² En met onze hoofden nu gebogen, en onze harten ermee gebogen, zelfs als u niet ziek bent, zijn er hier anderen die wel ziek zijn. Wat als het uw papa of mama was? Wat als het uw broer, zus, uw vrouw of kind was? Het zou iets heel geheiligd zijn. Wat als het die kleine baby was die u vasthoudt, wat als het die lieve oude vader van u was, uw moeder, uw vrouw? Het zou dan werkelijk wat zijn, dus houdt uw hoofd gebogen en uw hart gebogen, voor God.

⁹³ En ik wil dat ieder van u nu gewoon een—een blik opvangt van de Here Jezus Die dicht bij u staat. Nu, er staat niet één ding meer in de Bijbel dat Hij beloofd heeft te zullen doen. Het volgende is Zijn komst. *Dit* is het laatste teken dat werd gegeven, net als het de dood in Egypte was. *Dit* is Zijn laatste teken. Naties staan tegen naties, paardloze koetsen door de straten, en alles, broeder tegen broeder, en de kerk die een denominatie wordt, confederatie van kerken, alles wat de Bijbel beloofde is gebeurd, behalve *dit*. *Dit* is het laatste teken van Zijn komst. Hij zal spoedig verschijnen. Dat is Zijn eigen tegenwoordigheid die reeds hier is, de Heilige Geest, Die in Zijn volheid beweegt, Zijn kracht, en precies dezelfde dingen toont die Hij deed.

⁹⁴ Nu, het enige: deze Geest die vanmorgen hier in dit gebouw is, zal op een dag roepen en het stoffelijke lichaam zal uit de hemel komen. Zoals deze zelfde Geest riep en dat stoffelijke Lichaam uit het graf opstond, en Hij zal roepen en het zal uit

de hemel komen. Wij zijn in de eindtijd nu. Geloof met heel uw hart nu.

⁹⁵ En als er hier een zondaar is die Christus nooit heeft aangenomen, en die her- . . . vandaag herinnerd wil worden en wil dat uw hand in de Zijne wordt vertegenwoordigd, wilt u nu uw hand naar Hem opsteken en daarmee zeggen: “Bid voor mij”? God zegene u. God zegene u, u, u. Iemand anders? U achterin, u hier achteraan, die jonge man, u broeder, hier, die herinnerd wil worden?

⁹⁶ “God wees mij genadig terwijl U tegenwoordig bent, en ik weet dat U dat bent, ik wil dat U mijn hand ziet, dat ik verkeerd ben, en ik wil dat U mij vergeeft voor mijn zonden en overtredingen. Ik wil dat U het doet, Here, en hier is mijn hand.”

⁹⁷ Nog iemand voordat we sluiten? Nu, God zegene u, dame. Nog iemand? God zegene u daarachter, meneer. God ziet uw hand, daar ben ik zeker van. Hij ziet zelfs—zelfs een mus kan nergens ter wereld vallen zonder . . . God ziet u hier, broeder. God ziet u daar, mijn broeder, de kleurling-broeder daar. God zegene u, zoon. Goed. God ziet uw hand. Hij weet elk klein ding. Hij kent de bewegingen. Hij kent uw hart. Hij kan het nu doen.

⁹⁸ Steek gewoon uw hand op en zeg: “God,” (als u op het punt staat te sterven, zegt u) “Ik herinner me die keer toen ik heel dicht bij Hem was, die ochtend daar in die tabernakel. Misschien een week geleden, een jaar geleden, een uur geleden, wanneer het ook maar was; ik stak mijn hand op, Here, ik was werkelijk oprecht. Ik wilde dat U mij zou gedenken, wanneer—wanneer ik uit dit leven kom om U te ontmoeten. Ik ben in Uw tegenwoordigheid.” God zegene u. Wonderbaar.

Nu wil ik dat u nu gelooft terwijl wij bidden.

⁹⁹ Vader God, U ziet hun handen, die omhoog reiken. Zij weten dat er iets aan de hand is. Zij—zij zijn geestelijk genoeg om dat te begrijpen, dat er iets gebeurt. En hier, die grote Vuurkolom waar ze de foto van hebben die hier aan de muur hangt, Dezelfde waarvan wij het verhaal hier in de Bijbel hebben, leeft nog steeds onder de mensheid; Hij werkt nog steeds mét de mens. Het was niet Mozes; Jezus zei dat het niet Mozes was die die dingen deed, Hij zei: “Het is Mijn Vader.” Noch was het Jezus, het was God. Noch is het de kerk vandaag, het is God; maar Hij doet dezelfde dingen.

¹⁰⁰ Ik bid, God, dat U hen van elke zonde en overtreding vergeeft. Mogen hun handen, zoals die nu net omhoog gingen, één dag in hun stervensuur naar voren reiken en de Uwe vastpakken en U ze uit dit leven op zal tillen naar een betere, van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid. Red hun zielen, Here, op dit moment, terwijl deze vele handen, vijftien of twintig, opgestoken zijn. Ik bid dat U ieder van hen zult redden voor Uw glorie. Sta het toe, Here. Voor de glorie van God vragen wij het in Christus’ Naam.

¹⁰¹ En nu, Here, voor degenen die op hun genezing wachten, moge dit het grootste uur van hun tijd zijn, op dit moment. Moge de grote Heilige Geest nu voorwaarts gaan.

¹⁰² Gewoon afgesloten met God zoals we dat zijn. Ieder mens, kunt u geloven? Kunt u het nu aannemen, uw genezing? U die het kunt geloven, met uw hoofden gebogen, uw harten gebogen, uw ogen gesloten, zeg: "Here Jezus, ik geloof nu, dat ik mijn genezing aanneem. U bent hier, en U stierf voor mij, en ik aanvaard nu mijn genezing van U." Kunt u uw hand opsteken? Zeggen: "Ik geloof nu dat ik het kan." God zegene u. Dat is wonderbaar. Goed.

Vrede! vrede!

Hou gewoon uw hoofd naar beneden en aanbid Hem nu. Ik wil de mensen nu hier naar voren zien komen en . . .

Neerdalend van de Vader boven;
Stroom over . . . voor altijd, bid ik,
In de peilloze golven . . .

Neurie het langzaam.

Vrede!

¹⁰³ Ik kijk naar een toneel die zich afspeelt. Kleine dame daar, die huilt, rechts van mij, die uw ogen afveegt; dat galblaasprobleem, dat was wat u had, nietwaar? Het heeft u nu net verlaten. Bent u gelukkig? Zeg: "Amen." Hm-hm. Ik ken u niet. Ik heb u nooit gezien, maar Hij kent u. Ik zag het net gaan. Uw eten heeft zure oprispingen en dergelijke in uw maag veroorzaakt, en krampen en pijn. Maak u nu geen zorgen, uw geloof heeft het gedaan. U was aan het wenen. U was oprecht. U bad ook, nietwaar? God zal het wegnemen. Hij heeft het gedaan. Hoe zou ik weten waar u over bad? Ik hoorde het bij de troon. U was aan het bidden. Het is nu voorbij.

O! Vrede!

Blijf gewoon bidden. U weet niet wat de Heilige Geest zal doen. Hou gewoon uw ogen dicht.

¹⁰⁴ Die kleine vrouw was zo eerbiedig als ze maar kon zijn. Ik ken de vrouw niet. Ik zag haar daar gewoon met die kleine jongens zitten. Eerst dacht ik dat het broeder Charlie z'n kleine jongens waren. Ik dacht dat het misschien zijn vrouw was en ik wist dat ze blond was. En ik keek opnieuw en ik zag dat visioen: ik zag de vrouw daarin als het ware aan het kokhalzen, braken. En ik keek en ik zag haar haar zij vasthouden, haar voedsel in haar mond spugen. En ik hoorde iets zeggen, ik hoorde haar zeggen: "O Heer, neem dit nu van mij weg." Niet dat ik haar letterlijk hoorde; ik hoorde haar geestelijk. Zie. Ik zag haar daar toen ze aan het bidden was. Ze bad daar voordat ze vanmorgen vertrok voor. Dat klopt. Zij is de beoordeler, vraag het haar. Ze zat daar zonet voor te bidden, God genas haar. Zie, ze was eerbiedig. Ze deed precies wat haar werd gevraagd te doen.

Wat zei de Engel? “Als u de mensen ertoe krijgt om u te geloven.”

U zegt: “Ach, ik hoef dat niet.”

¹⁰⁵ Wel, dat is. . . u hoeft dat niet, dat is waar. Zie? Maar als u de mensen ertoe krijgt om u te geloven. Als ze u geloven, zullen ze precies doen wat u ze vraagt te doen. Zeker. Net zo eerbiedig alsof het de Heilige Geest Zelf was Die sprak. Dat is wat er gebeurde. Ze werd genezen.

Nu, iedereen met zijn hoofd gebogen en in gebed nu. Zachtjes:

Vrede! vrede! Wonderbare vrede,

¹⁰⁶ “Nu, de genezing van God die regelrecht in mij komt. Mijn geloof verdrijft nu de schaduw. Waar de broeder een paar minuten geleden voor bad, wordt nu mijn persoonlijk eigendom. Ik ga er rechtstreeks binnen, nu; ik ga nu rechtstreeks naar mijn genezing. Ik voel me nu anders, ik kan God gewoon in mij voelen komen.” Dat is het. “Vanaf dit uur voortaan zal ik geen woord zeggen dan ‘dat Ik genezen ben.’”

. . . golven van liefde.

Vrede! (O God!)

Broeder, die ons neemt, om door te gaan in gebed.

*JEZUS CHRISTUS DEZELFDE GISTEREN,
VANDAAG EN VOOR EEUWIG DUT57-0922M*
(Jesus Christ The Same Yesterday, Today, And Forever)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 22 september 1957 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org